

Sygn. akt II CZ 208/10

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Bogumiła Ustjanicz (przewodniczący)

SSN Hubert Wrzeszcz (sprawozdawca)

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa F. S.

przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie Ł.

oraz

Staroście B.

o zapłatę,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 11 marca 2011 r.,

zażalenia powoda

na postanowienie Sądu Okręgowego w Ł.

z dnia 6 maja 2010 r.,

odrzuca zażalenie i oddala wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 6 maja 2010 r. Sąd Okręgowy w Ł. postanowił w punkcie 1. uzupełnić postanowienie tego Sądu z dnia 22 lutego 2010 r. w zakresie orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego w ten sposób, że dotychczasowe rozstrzygnięcie oznaczyć punktem 1 i dodać punkt 2 o następującej treści: oddalić wniosek adwokata J. K. w przedmiocie przyznania kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, a w punkcie 2. oddalić wniosek w pozostałym zakresie.

Z uzasadnienia postanowienia wynika, że w dniu 22 lutego 2010 r. Sąd Okręgowy oddalił zażalenie powoda F. S. na postanowienie w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu, zawarte w punkcie 3. wyroku Sądu Rejonowego w Ł. z dnia 23 października 2009 r.

W dniu 20 kwietnia 2010 r. pełnomocnik powoda z urzędu – adwokat J. K. złożył w imieniu powoda wniosek o uzupełnienie postanowienia z dnia 22 lutego 2010 r. co do orzeczenia o kosztach postępowania zażaleniowego z tytułu nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu w tym postępowaniu oraz wniosek o zwrot opłaty podstawowej od zażalenia na postanowienie w przedmiocie kosztów pomocy prawnej udzielonej z urzędu, zawarte w punkcie 3. wyroku z dnia 23 października 2009 r. W uzasadnieniu wniosku wskazał, że w zażaleniu złożył wniosek o przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej z urzędu, podniósł również, że opłata podstawowa od zażalenia – jego zdaniem – została pobrana bezpodstawnie.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw ani do przyznania adwokatowi J. K. kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej powodowi z urzędu w postępowaniu zażaleniowym, ani do zwrotu opłaty podstawowej z powodów szczegółowo przedstawionych w uzasadnieniu zaskarżonego postanowienia.

W zażaleniu pełnomocnik powoda zarzucił naruszenie § 19 w związku z § 13 ust. 2 pkt 1 i § 2 ust. 1 rozporządzenia MS, art. 100 pkt 2 ustawy z 2005 r., w brzmieniu sprzed 10 marca 2007 r., w związku z art. 2 ustawy nowelizującej, art.

100 ust. 2, art. 100 ust. 2 ustawy z 2005, w wersji po 10 marca 2007 r., i art. 80 ustawy z 2005 r. W konkluzji zażalenia wniósł o „zmianę zaskarżonego postanowienie (...) w zakresie pkt 1 i 2 przez przyznanie powodowi kosztów nieopłaconej pomocy prawnej w postępowaniu zażaleniowym w kwocie 60 zł oraz zwrotu nadpłaty w kwocie 30 zł i przyznanie kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w niniejszym postępowaniu zażaleniowym.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jest ugruntowane stanowisko, że niedopuszczalne jest zażalenie ani na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie przyznania od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej stronie z urzędu w postępowaniu przed sądem odwoławczym (por. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 14 grudnia 2007 r., III CZ 61/07, niepubl., z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09, OSNC 2001, nr 5, poz. 79, i z dnia 15 kwietnia 2010 r., II CZ 118/09 niepubl.), ani na postanowienie sądu drugiej instancji w przedmiocie zwrotu opłaty sądowej (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 grudnia 2007 r., V CZ 74/07, OSNC 2009, nr 2, poz. 31). Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym niniejsze zażalenie podziela to stanowisko i jego motywy, zawarte w przytoczonych orzeczeniach. Nie ma potrzeby ich szczegółowego omawiania, ponieważ zostały one przedstawiane w opublikowanych orzeczeniach Sądu Najwyższego (postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 17 listopada 2009 r., III CZ 53/09 i z dnia 12 grudnia 2007 r., V CZ 118/07). Wystarczy jedynie stwierdzić, że zaskarżone w sprawie postanowienia nie są w rozumieniu art. 394¹ § 1 pkt 2 k.p.c. postanowieniami sądu drugiej instancji co do kosztów procesu.

Z przedstawionych powodów Sąd Najwyższy orzekł, jak w sentencji postanowienia (art. 373 w związku z art. 394¹ § 3 i art. 398²¹ k.p.c.). Wniosek adwokata o przyznanie od Skarbu Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej skarżącemu z urzędu w postępowaniu zażaleniowym przed Sądem Najwyższym należało oddalić, albowiem nie ma podstaw do przyznania wspomnianych kosztów w sytuacji, w której pełnomocnik wnosi niedopuszczalny w świetle ugruntowanego orzecznictwa środek odwoławczy (por. postanowienia

Sądu Najwyższego: z dnia 12 lutego 1999 r., II CKN 341/98, OSNC 1999, nr 6, poz. 123, z dnia 18 marca 1999 r., I CKN 1046/97, OSNC 1999, nr 10, poz. 178, i z dnia 20 września 2007 r., II CZ 69/07, OSNC 2008, nr 3, poz. 13).